

ene og alene paa vort Skolevæsens Begne nedlægge en Protest i Anledning af det Foredrag, vi sidst hørte, mod den Parallel, den ærede Taler drog mellem at læse om Jupiter og Minerva, eller, som de ogsaa kaldes, Zeus og Pallas-Athene, og Underviisningen i katolske Skoler. Derfom der skulde kunne gøres den mindste Sammenligning mellem de Fortællinger, der blive foredragne om Zeus og Pallas-Athene, og de katolske Fortællinger om Helgene og den hele katolske Tradition, maatte de blive fremstillede paa samme Maade og under samme Bilkkaar af Lærerne til Disciple, men Enhver veed, at disse i en katolsk Skole blive bibragte Kundskab om Helgene, om Sjomfru Marias ubesmittede Undfangelse osv., som hellige Sandheder, medens jeg kan forsikre det ærede Medlem, at man ikke i vore Skoler lærer Disciplene, at det man fortæller om Zeus og Pallas-Athene er Noget, der er passeret, eller hvorpaa de skulde troe. Jeg har blot tilladt mig at tage Ordet for at fjerne den Misforstaaelse, der maatte flyde af den ærede Talers Ord, at man i vore Skoler skulde lære paa samme Maade om Zeus og Pallas-Athene, som i de katolske om Helgene og om Sjomfru Maria.

Barfod: Maa jeg dertil bemærke, at jeg ganske vist ikke var uvidende om, hvad det ærede Medlem i dette Dieblik vilde lære mig, men der har dog været den Tid, da Tankegangen var, som af mig betegnet. Det ærede Medlem vil vide, at der i saakaldte evangelisk-lutheriske Lande har været et meget langt Tidsrum, i hvilket man ved den ene Lov efter den anden befalede af Klassikerne at udslette alle Gubers og Gubinders Navne, fordi — som der staaer meget naivt i disse Love — Børnene tidligt kunde lære at afstye disse Afguder, og det er endnu ikke synderligt over 100 Aar siden, at en eller anden tydsk Stat — jeg huster ikke om det var Sachsen-Meinungen eller Sachsen-Koburg — udstedte en Forordning, hvori det Samme gjentoges. Jeg kan ikke vide, om der ikke endnu skulde være en eller anden Krog, hvori man frygtede for at det i Skolerne, at gøres bekendt med de græske og romerske Guder, skulde have den

Fare, som man tidligere saae deri i de saakaldte protestantiske Lande, og dette forekommer mig saameget mindre usandsynligt, naar man daglig hører Folk udtale deres Frygt for, at Børn af lutheriske Forældre, der daglig Hjemmet opdrages i den lutheriske Tro, skulde i Skolen forvilbes, fordi de undervistes i andre Læresætninger. Naar man saaledes stadigt blander Opdragelse og Underviisning med hinanden — og det gjør mig ondt at maatte tilføie, at det forekommer mig, at endog den ærede Underviisningsminister idag har blandet disse to høist afvigende Begreber sammen — saa har jeg ikke nogen Sikkerhed for, at der ikke et eller andet Sted kunde være en Krog tilbage, hvor den gamle Styggeræbsel for Zeus og Pallas-Athene endnu kunde findes.

C. B. Nimestad: Jeg skal blot gjøre opmærksom paa, at jeg er overbevist om, at om jeg ogsaa læste den ærede Rigsdagsmands Foredrag 20 Gange igjennem, vilde det være mig lige uforstaaeligt, hvorfor han sagde det, han nu yttrede, som Svar paa, hvad jeg havde sagt.

Da ikke Flere begjærede Ordet, erklæredes denne Forespørgsel for sluttet.

Den næste Sag paa Dagsordenen var: Forespørgsel af Folketingsmanden for Kjøbenhavns 5te Valgkreds til Justitsministeren. (Forespørgslen findes i Tidenden Sp. 2401.)

Wille: Jeg havde for nogen Tid siden den Ære her i Thinget at indbringe fra en Deel Borgere paa Bornholm et Andragende, som gik ud paa, at der maatte blive foretaget Foranstaltninger til, at ogsaa Beboerne paa Bornholm kunde blive deelagtige i Forsvaret for Danmarks Ære og Ret. Naar denne Adresse ikke blev indbragt i Thinget igjennem nogen særlig Repræsentant fra Bornholm, finder det sin naturlige Forklaring deri, at de Mænd, fra hvilke Adressen er udgaaet, have ønsket, at Spørgsmaalet om Bornholms Besættelse her skulde bringes frem af En, der ikke kunde siges at indtage nogen som helst personlig